

[Statsministeren]

Nu stiller hr. Lenger det spørgsmål, og det er berettiget: hvilke initiativer agter regeringen at tage inden for – og så kommer der en lang række båse, som alle er velmotiverede – socialpolitiske, kulturpolitiske, uddannelsespolitiske samt bolig- og byplanmæssige områder for at begrænse kriminaliteten? Jeg synes, det er positivt, at man anlægger denne brede indfaldsvinkel til en diskussion om kriminalitetsproblemerne.

Jeg er enig med hr. Lenger i, at der nok ingen lette løsninger er. Man kan ikke bare med et snuptag fjerne kriminaliteten. Det drejer sig sikkert i de kommende år om et sejt, tålmodigt og målbevidst arbejde på mange leder og kanter for at trække udviklingen i den rigtige retning. Vi kan iværksætte et utal af foranstaltninger, og nogle af dem vil måske have virkning over for nogle former for kriminalitet, mens de over for andre vil være virkningsløse.

Det er mange typer af kriminalitet, vi har i tankerne. Der er volden. Det er én vigtig side. Der er den økonomisk prægede kriminalitet, tyverier osv. Og det drejer sig om at finde den bedst tænkelige metode på hvert af felterne.

Bekæmpelse af kriminalitet er jo dybest set også et spørgsmål om at udbrede den almindelige respekt for medmennesket, menneskets ret til at være fri for angreb. Det drejer sig om respekten for menneskers liv og helbred, og her er der måske en meget generel opdrageropgave for os, som ingen af os bør slippe for at tage del i. Jeg tænker både på skolen, på lærerne, på forældrene, på søskende og på kammeraterne, som vi selvfølgelig skal prøve at inspirere til ikke at opgive de svagest udrustede. Måske gør vi for lidt ud af at forklare vore børn og unge, hvor nedbrydende kriminel adfærd er for samfundets fællesskab, men samtidig må vi hele tiden være opmærksomme på, om der er sociale, boligmæssige eller arbejdsmæssige problemer, som bør løses for bedre at kunne forebygge kriminalitet.

Der udføres jo et vedvarende arbejde i det kriminalpræventive råd, og det har da også givet sig udslag i en lang række gode initiativer. Justitsministeren vil nærmere redegøre for dette arbejde i det kriminalpræventive råds regie.

Efter hvad vi ved, har sociale forhold i bredeste forstand ganske givet indflydelse på,

hvem der fristes og fristes mest til på grund af deres vilkår at indlade sig på kriminalitet.

Vedrørende det socialpolitiske område vil jeg i øvrigt gerne fremhæve, at kommunerne efter bistandsloven som led i deres opsøgende arbejde skal give rådgivning til truede familier og give vejledning og støtte, hvis unge har vanskeligheder i forhold til de daglige omgivelser; det kan være skolen, eller det kan være samfundet.

Også oplysningsarbejdet på alkohol- og narkotikaområdet er selvfølgelig af den største vigtighed. Alkoholmisbruget er meget ofte medvirkende til kriminaliteten, og en øget indsats på dette område vil givet have stor betydning for det kriminalpræventive arbejde.

Vi bør også søge at øge interessen for klubvirksomheden, og hvad der nu ellers er af gode og positive midler til at bekæmpe den rodløshed hos unge mennesker, som kan resultere i kriminalitet, herunder vold og hærværk. Klubvirksomheden kan være vigtig, men lige så vigtigt er det, at der er gode tilbud om aktivitet og fællesskab med kammerater og venner i de mange, mange frivillige foreninger, som er så typisk et led i den danske befolknings aktivitet. Jeg tænker på de forskellige ungdomskorps, og jeg tænker ikke mindst på de mange idrætsforeninger, som har et godt tag i dansk ungdom, men hvor problemet er at få de mest udsatte grupper medinddraget.

Ved forebyggelse af kriminalitet er det ofte nødvendigt at gå nye veje og anvende utraditionelle fremgangsmåder. Der skal fantasi til. Det er først og fremmest ude i kommunerne, som jo er tæt på borgerne, at de nye initiativer må tages og gennemføres, men selvfølgelig er det vigtigt, at der fra regeringens side fremkommer ideer og sker en positiv opbakning. Nogle former for nye initiativer i kommunerne kan ske uden ekstra ressourcer, mens andre sikkert kræver både ekstra ressourcer og økonomisk støtte, ofte særlig til planlægningen af det, man nu har tænkt sig at forsøge, og for at støtte forsøgsvirksomheden i kommunerne inden for det sociale område har regeringen på finansloven siden 1985 afsat et større beløb til netop dette formål.

Jeg nævnte før, at idrætten og foreningslivet herindenfor er med til for mange at skabe et positivt livsindhold og et fællesskab,